

AudioPro Evidence E.7 høyttalere:

Til bunns?

Teknisk:
Forsterker: 150 W
Diskant: 1" Soft Dome Supertweeter
Bass/mellomtone: 6,5" Coated
Sub-bass: 2 stk 6,5" Langslag
Frekvensområde: 25-35000 Hz
Delefrekvens: 3200Hz, 6/18dB
Dimensjoner: 19x105x35 cm (bxhxd)
Vekt: 22.6 Kg

Pris: kr 8995.-
Importør: Neby Hi-Fi Concept a/s

Enkelte onde tunger vil ha det til at Sverige er et utviklingsland. Sikkert er det imidlertid at de har utviklet et basshøytalerkonsept de kaller for "ace-bass". Og de tar deg gjerne med ned i dypet.

av Jan Myrvold

AudioPro har laget aktive subwoofere og andre høyttalere til hjemmebruk siden 1978, og har vært å finne her på berget i en god del år allerede. Det er sikkert mange av våre lesere som kjenner til AudioPros suksessmodell Blue Diamond, som vakte fortjent begeistring hos mange lydskribenter både her hjemme og rundt i store deler av verden ellers. I likhet med Blue Diamond og AudioPro subwoofere benytter Evidence E.7 seg av det egenutviklede og verdenspatenterte Amplifier Controlled Euphonic Bass (ace-bass). Kort fortalt er ace-bass et konsept der bassetementene styres av en egen forsterker, i dette tilfellet med en effekt på 150 Watt, hvor utgangene er seriekoblet

med negativ resistans, noe som oppnås gjennom positiv tilbakekobling i forsterkerens sluttrinn.

Acebass

Ace-bass løsningen så dagens lys første gang i nettopp 1978, og ble utviklet av en svenske med det i denne sammenheng meget passende navnet Karl Erik Ståhl. Til dette formålet benyttet man på Blue Diamond et 10" element montert på kabinettets sidevang, mens man her bruker 2 stk 6,5" langslagelementer montert på fronten, og tar oss med helt ned til 25Hz før de ruller av. Det som måtte være av informasjon under dette frekvensnivået er det vel egentlig bare folkene

på seismologisk som bryr seg nevneverdig om. Ellers i denne toveis bassrefleks konstruksjonen finner vi et 6,5" bass/ mellomtoneelement, og diskanten besørger av et 1" element av soft dome, såkalt supertweeter som formidler frekvenser helt opp til 35 kHz så her kan det være litt bonus å hente for sacc-folket. Alle elementene er i likhet med "ace-bass"-konseptet utviklet av AudioPro selv. Lavpassfilteret er et aktivt 4.ordens av merket Linkwitz Riley, og høypassfilteret er av typen 1.ordens elektronisk og 4.ordens akustisk. Impedansen er oppgitt til 8 Ohm, følsomheten er av en eller annen grunn ikke oppgitt i den medfølgende bruksanvisningen.

Solid vinyl

Kabinettene, som måler 190 x 1050 x 350 mm (b x h x d), har en usedvanlig flott finish til (helt ekte) vinyl å være med sin naturtro "tara eik". For øvrig dog ikke første gang jeg ser en representant for svensk eksport ta seg godt ut i vinyl-bekledning! De grå, avtakbare frontdekslene kompletterer et elegant og sobert uttrykk, og jeg kan vanskelig se for meg at disse høyttalerne vil virke særlig dominerende selv i sparsomt innredete oppholdsrom. Vektnålen stopper på 22.6 Kg, tungt for såpass beskjedne yttermål, men husk at det sitter en forsterker inni kabinettene.

På kabinettets bakside finner vi to bassporter og alle tilslutningsterminaler, kontrollpanel og kjøleribber på den innmonterte bassforsterkeren, foruten nettbryteren. Nettkabelen er fastmontert, så det er ingen IEC nettbrenn her. Når man skal bruke disse høyttalerne i et tradisjonelt tokanals stereooppsett benytter man seg bare av de regulære høyttalerterminalene på vanlig måte. Disse er av en relativ grov dimensjon, og dersom kablene dine er terminert med kabelsko kan det bli litt kronglete å få de på plass. Acebass forsterkerens kjøleribber kommer litt i veien, så bananpluggen eller avisolert kabel er en mer lettvinnt løsning.

Surround?

Skal du bruke høyttalerne i et 5.1 surroundoppsett benyttes i tillegg "line in" inngangen fra forforsterkerens subwooferutgang. I tokanals stereo reguleres bassnivå enkelt med en trinnløs volumkontroll merket "master level", og dersom 5.1 er det som gjelder, bruker man i tillegg ditto kontroll merket "line in level". Med alle ønskelige tilslutninger oppkoblet er det bare å slå de på, og en blå diode lyser på fronten for å indikere at det hele er klart. Evidence E.7 er også utstyrt med en stand-by bryter merket "auto", slik at den slår seg av automatisk etter ca tyve minutter dersom det ikke kommer noen signaler inn.

Aktiv bass

Vel pakket ut og oppkoblet er det bare å slå de på før man finner frem favorittmusikken, og så la de putte og gå en god stund før man kan regne de som innspilt. Man bør nok beregne et sted mellom hundre og det dobbelte antall spilletimer før de begynner å prestere opp mot sitt eget potensial. Som vanlig lot jeg de stå mer eller mindre konstant på i ca fjorten dager før jeg satt i gang med mer kritisk lytting. Jeg fant ganske raskt ut at jeg fikk den beste balansen mellom bass og mellomtone da nivåregulatoren pekte mot området rundt "kl 8", bare unntaksvis følte jeg behov for å øke bassnivået over dette. Dette avhenger ellers en del av størrelsen og andre forhold i de enkelte lytterom og videre hvordan man stiller de opp vil jeg tro. Disse høyttalerne bør være relativt greie å plassere dersom du har et noenlunde tradisjonelt utformet lytterom, da du ikke er voldsomt avhengig av side- eller bakvegger for å få de til å spille med stram og fyldig bass.

Evidence E.7 koster altså ca kr ni tusen, og vil vel i de aller fleste tilfeller spille sammen med elektronikk som koster fra ca fem til ca ti tusen kroner vil jeg tro. AudioPro anbefaler forsterkere med effektytelser fra 25 til 125 Watt. Selv har jeg prøvd de sammen med Parasound P3 forforsterker og samme produsents effekttrinn A23

som yter 125 Watt pr side i 8 Ohm. Denne forsterkerkombinasjonen spiller i utgangspunktet veldig åpent og har en temmelig nøytral klangkarakter, så dette burde være et greit utgangspunkt. Jeg har også benyttet EAR/Yoshino 864 forforsterker kombinert med henholdsvis Parasound A23, Electrocompaniet AW 180 og Cary CAD 50 rør-sluttrinn. I tillegg har jeg også lekt meg med Denons prisknase av et kompaktanlegg DU-M31. Jeg sitter igjen med inntrykket av at disse høyttalerne ikke bør matches med et alt for mørkt klingende forsterkeroppsett, da de med et slikt kan risikere å virke noe lukket eller sløret i det typiske mellomtoneområdet. Hoveddelene av inntrykkene er basert på Parasound-komboen og EAR/E-comp med høyttalerkablene Kimber Monocle X og DBL. Signalkilde har vært Electrocompaniet EMC 1 24/192 "up", foruten nevnte Denon kompaktanlegg. Signalkabler fra Kimber, Silk og MIT, samt nettkabler fra Reidar Solhaug, Electrocompaniet og MIT.

Lytteinntrykk

Som ventet spiller AudioPro Evidence E.7 med punch og pondus helt fra kjelleren av, og her er det nok ikke alt for mange konkurrerende høyttalere i samme prisklasse som følger. Særlig typisk klubbmusikk som house, ambient, elektronika, dub og musikk familiær med nittitallets "Manchester- og Bristol scene" fungerer veldig bra med disse høyttalerne. Kanskje ikke helt tilfeldig at denne høyttalerserien bærer typebetegnelsen E? Resultatet ble i alle fall svært opploftende da jeg puttet en skive som Mobys "Play" eller St. Germain's "Tourist" i cd-skuffen. Det suggerende rytmekompet legger seg som et teppe i bunn og bærer vokaler, tangenter og finere perkusjon silkemykt oppå skuldrene. En veldig fin måte å starte lørdagen på med litt chill-out og nykvernet franskbrønt kaffe!

Når vi forer Evidence E.7 med skandinavisk jazz av første orden, som eksempelvis Ulf Wakenius' umåtelig vakre "Forever You" eller Josefine Cronholms "Wild Garden" fylles stuen med en slik varme at du neppe ofrer strømpriser en eneste tanke, og lar være å plage ministeriet for olje og energi med nitidige telefonoppringinger mettet av klart pejorative adjektiver.

Lyst på musikk!

Du får heller lyst til å høre mer musikk. Hva om vi øker tempoet litt og blar oss gjennom platebunken til vi finner Frank Zappas "The Best Band You Never Heard In Your Life"? Det er vel her Evidence E.7 sier: "Jeg håpet du ikke ville stille det spørsmålet"! Riktignok er hele grunn-tonekompet der i fullt monn, men det blir noe tamt og uforløst over det hele videre oppover i lydbildet, det forflates en smule og det henger ikke helt sammen. Det mangler dynamisk kontrast, det blir litt for monotont, øvre mellomtone virker litt tilbaketrøkket og den ellers svært ørevennlige diskanten får tydelige problemer med å definere og plassere alt som skjer på scenen på rett plass. Det mangler litt luft mellom instrumentene her, scenen virker litt trang, og på dette området er dessverre Evidence E.7 milevis fra å tangere en høyttaler som min egen Klipsch RF3. Men inntrykket rettes opp noe på Purpleklassikeren "Highway Star", og står her absolutt til godkjent.

Jeg er ingen stor kjenner av klassisk musikk, men jeg fikk et bra resultat med en Harmonia Mundi innspilling bestående av Johann Sebastian Bachs "Trinitatis-Kantaten", med Collegium Vocale Gent. Sopranen synges av Johanette Zomer, og det hele lyder mykt og klart, ingen tegn til hardhet verken i frk Zomers stemme eller Ingeborg Danz' alt. Når vi så toner det hele ned igjen med litt akustisk blues i form av Buddy Guys "Blues Singer", eller pen pop som Hope Sandovals "Bavarian Fruit Bread" og David Sylvians "Secrets of the Beehive" viser Evidence E.7 at de også kan by på en touch av dybde og tredimensjonalitet, og at soft dome diskanten er akkurat det, nemlig soft!

Summa summarum

Jeg sitter igjen med inntrykket av AudioPro Evidence E.7 som en vellykket høyttalerkonstruksjon som det tidvis har vært veldig moro å være i hus med. Ikke mange høyttalere i denne prisklassen kan gå så dypt ned i frekvensgangene og behandle bass og grunn-toner med samme autoritet. Dette alene bør gjøre den til et svært interessant objekt for hjemmekinoentusiaster som ikke har altfor god plass i stuen, og den kan også fungere fint i et tradisjonelt tokanals stereo oppsett til musikklytting. Den virker relativt lett-drevet, du trenger ikke en megawattforsterker for å få den til å låte. Den har også en meget slepen og behagelig diskantgjengivelse. Enkelte begrensninger i forhold til dynamikk og oppløsning i mellomtonen sammenlignet med de aller beste i prisklassen til tross, mener jeg den er et godt kjøp til prisen.